

ರಂದೇರು ನಾನು ದಿನಾ ಬಡಿಸಿಗೆಂಡರ, ಒಂದಿನ ಏನಾಯ್ದು ಅಂತ ಕೆಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಒಂದೇಟು ಬಡದದಕ ಮಾಡೋ ದಗದ ಬಬ್ಬು ಎಪ್ಪು ಜಲ್ಲಿ ಓಡಿ ಬಂದಾರ ನೇರೆಡು' ಅಂತ ಅನಕೊಂಡ.

'ಅಲೋ ಸಿಗ್ಗಾ ಆ ಪ್ರಳ್ಯ ದುಡುಡಾಕತ್ತೆತಿ, ಸುಮ್ಮೆ ತಿಂದು ಬಿದ್ದಿರಲಾರದ, ಮತ್ತಿ ಆಕಿಗಿ ಕೈಯೆತ್ತಿತಿಯೆನಲ್ಲೋ...?' - ಕಾಮಾರಧಿರಮ್ಮು

'ನೀವನ್ನಹೆಚ್ಚಿಗಾರಿಸಾಕಿಬಿಟ್ಟೆತ್ತಿಜಲಕ್ಕು'-ಮಾರೆಮ್ಮು 'ಲೋ ಇಕಾರ ಇಕಾರ ಸಿನ್ನ ನೋಡಿಬಂದು, ದುಡುಡು ಬಂದು ಮಕ್ಕಂಡೋರಿಗೆ ಇಕಾರ ಇಕಾರ ಮಾಡತಿರೆನಲ್ಲೋ ಇಕಾರಗೇಡಿಗಳೇ...' - ಜಂಗಲ್ ನಿಂಗಮ್ಮು

'ದುಡಿಲೆಕ್ಕರ ಏನಾತಿ, ದುಡದದ್ದು ಹಾಟು ಮಾಡಬಾಕ್ಕಿ - ಜೀನ್ನದೋರಿ ಹಂಪಮ್ಮು'

ಮಾರೆಮ್ಮು ಇನ್ನ ಭಂಗ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕುಶಿತಿದ್ದಳು.

ಇವು ಆಶಿಗೊಂದು ಮಾತಾಡಿ ಅವಳಿಪ್ಪನ ಹರದು ತಿಂದು ತಮ್ಮ ಮನಿಗಿ ಹೋದವು.

ಕತ್ತಲಾಯಿತು. ಹಗಲಲ್ಲಿಗಿದ್ದ ಜಾಳವನ್ನೆ ಮನದಲ್ಲಿ ನೆನೆದು ಅವಳಿಪ್ಪ ಶಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಶಾಂತವಾಗಿದ್ದ, ಅದರೆ ಒಂದು ಕೊರಗು ಮದೆಹುಳ ಮೇಯಿಂಗ ಅವಳಿಪ್ಪನ ತಲೆಯನ್ನು ಮೇಯಿತ್ತು. ಮಾರೆಮ್ಮು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದರೂ ಮುಟ್ಟಿವಂತಿಲ್ಲ. ನನ್ನದೆಂತ ಕರ್ಮ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡ. ಮಂದಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗಂಡಹೆಂಡತಿ ಇದ್ದಂಗ ಇದ್ದಿವಿ, ಮನಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಯಾವುದು ಸುಖ ಇಲ್ಲ. ನನಿಗಿ ಸಾಯಿತನ ಸುಖ ಇಲ್ಲೇನು? ಅಂತ ಲಕ್ಷ ಹಾಕಿದ. ಬೀಜ ಹೊಡದ ಎತ್ತು ಅದಂಗ ಆಗಿಬಿಟ್ಟೇನಿ, ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಸತ್ತರ ಸಾಯಿಲಿ ಸುಖಪಡಲೇನು ಅಂತ ಅವಳಿಪ್ಪನ ಮನಸ್ಸ ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಇವಲು ಎಪ್ಪು ದಿನ ಅಂತ ನನ್ನ ಬಗಲಾಕ ಕರಕೋಂದಿಲ್ಲ ನಾನು

